

20 pSt. vil efter min Mening have farlige Følger og staae saa megen Misforstodelse og Bitterhed, navnlig hos Folk, der have Anvendelse for smaa Summer, at man skal være meget varfom med at vedtage et Forslag af den Beskaffenhed.

Formanden: Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Frederiksen: Seg vil kun tillade mig en Bemærkning lige overfor et æret Medlem, der spør afbrød mig, men som misforstod mig, da jeg talte om, hvad vi snarest kunde vente vilde føre til et fuldstændigt Fællesskab med Sverig. Min Tanke var, at Sverig, som tager 12 Ore i Porto for et Brev ogsaa i Indlandet, aabenbart lettere vilde komme til 10 end til 8 Ore, og vi derved lettere vilde kunne komme til ensartet Porto overfor Sverig.

Bajer: Seg har kun bedet om Ordet for at gjøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Seg tror, det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem vilde lægge den Mening i mine Ord, at jeg havde talt om, fra hvem Postindtagterne nærmest kom med Hensyn til almindelige Breve, det var ikke min Mening; jeg udtalte kun, hvem det var, der nærmest vilde komme til at søle Forhøielsen. Seg talte ikke om, hvem det nærmest er, som bærer Udgifterne, men om dem, som nærmest vilde komme til at søle Forhøielsen. Seg kunde tage et Exempel fra det daglige Liv, maasse ogsaa fra det mere romantiske Liv. Lad os tænke os to Elskende, der ere skilte ad ved Sø og saltet Bove, som begge høre til den tjenende Klasse, og som naturligvis lægge hver Skilling til Side for snart at kunne gifte sig. Det vilde efter en Sandsynlighedsberegning blive en Merindtægt for dem af 1 Rd. om Aaret, naar Porto blev sat til 8 Ore i Stedet for til 10 Ore, og jeg tror, at hvis det samme Par kjendte Finansministerens Forslag, vilde det finde det meget grusomt. Der var ogsaa en anden Ytring af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, som jeg ikke rigtig forstod, nemlig, at det var naturligt i Stedet for at man nu giver 4 pSt. Rabat paa Frimærker, naar Lovforslaget blev vedtaget, da at give 5 pSt. Seg kan ikke indse det Naturlige deri. Hvis man nu kjøber 100 Firkillings Frimærker, saa koste de jo, som bekendt, 4 Rd., men naar man, efterat Loven er vedtagen, kjøber 100 Ti-Ore-Mærker, antager jeg, det skalde indrettes paa en anden Maade, saa at de ikke komme til at koste 10 Kroner, men 9 Kroner og 50 Ore; men hvad skalde der være i Veien for at beholde de 4 pSt. Rabat, saaledes at man, naar der bliver udstedt Otte-Ore Mærker i Stedet for

Firkillingsmærker, kom til at betale 100 Otte-Oremærker med 7 Kroner og 68 Ore. Seg synes ikke, der er nogen Banfælgighed for Forretningssgangen ved denne Beregning. Hvis det ærede Medlem mente, at jeg ikke skalde ønske en Nedsettelse af Selegramportoer, saa er det en Misforstaaelse. Seg anser det for meget ønskeligt, vel at mærke, dersom den kan ske, uden at den gaar ud over dem, som nærmest ville søle disse Forhøielser paa den almindelige Brevporto, og derfor mener jeg, at man i saa Henseende bør vente lidt. Seg hører ogsaa til dem, der anse det for meget ønskeligt, at vi faae en fælles nordisk Brevporto, men jeg tror, at vi netop af Hensyn til Myntreformen bør vente med alle saadanne Ting. Seg vilde ønske, at Staten vilde holde sig Myntlovens § 18 strengt efterrettelig med Hensyn til saadanne Omposteringer, og at den i alt Fald, naar der skal ske nogen Forandring, hellere vilde gaa under end over ved saadanne Tayter som de, der her er Tale om. Seg skal i Forbindelse med, hvad der blev yttret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), med hvem jeg i alt Væsentligt samstemmer, gjøre opmærksom paa, at private Folk ogsaa paa enhver Maade søge at komme til Forhøielse ved Omsætningerne. Der har, som bekendt, været forhandlet i Naabenbrødrenes Selskab og forhandles for Diebliffet i Arbejderforeningen af 1860 om at sætte det ugentlige Kontingent op, og jeg er overbevist om, at noget Lignende har været Tilfældet mange Steder, men jeg synes netop ligeoverfor denne Kjendsgjerning, at Staten skalde foregaa med et godt Exempel ved ikke at foretage saadanne Forhøielser.

Fenger: Der er fra flere ærede Talere faldet en Ytring, som gaar i en saadan Retning, at man skalde tro, at det her foreliggende Forslag fra Regjeringens Side var en nødvendig Konsekvens af Møntloven, men det maa vi strag blive enige med os selv om, at dette paa ingen Maade er Tilfældet. Møntloven har slet ikke hvilet paa Forudsætningen om, at en saadan Forhøielse som den her foreslaaede, skalde være nødvendig, og vi have altsaa i den Henseende fuldkommen Frihed til at følge eller ikke følge det særlige Forslag, der her foreligger. Spørgsmaalet er altsaa det, hvorvidt det i og for sig maa siges at være hensigtsmæssigt i det Diebliff, man gaar over fra det ældre Møntsystem til det nye, at gjøre den Forandring, som her navnlig er fremdraget, nemlig at forhøie al Brevporto til 10 Oer. Der er ansført enkelte Grunde derfor, som kunne være af en mere eller mindre vægtig Natur. Seg tror f. Ex. at man ikke egentlig kan sige, at det forholder sig fuldkommen rigtigt, naar man har sagt, at det var Noget, der laa i Decimalsystemet; thi det tror jeg ikke. Seg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) har